

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476.*

Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e171148/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.

Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

10) Lovudstæts § 9 (med Borendeinger):
En hvilken Mandperson bliver, skal have haft et konfirmeret, at indføre i Legatornen, til hvilken Ende Segneprosessen har at give beherig Almindelighed om de konfirmerede Drenge.

De, der var den 1. borende, nærværende Auctoritet træder i Kraft, alt er konfirmeret, men et eneste øjeblik 23 Aars Alderen, have, forsøvnde de ikke allerede ere opgåne i Kultere, i Stedt af 4 Uger fra den 1. borende, hvorefter Lov er trædt i Kraft, at annuller sig hos vedkommende Legatskrifterne for at opgåne i Legatstæts paa det Sted, hvor de til den 1. bor. har fået Dypolt, og al den Ende at hemmelige Debattør eller andet lovlig Brørs for deres Alder. Den Almindelige middelst den Prægjældende et Besøg uden Beratning, hvormed han kan har et legitimere h. De, der forinden hælder til at annullere h. inden den anden Lov, blive ved Politietten at anfør med en Mulet af 2 Aar, hvilket Mulet glemmes for hvært af de pågældende Lov, Almindeligheden forsonmes, indtil de Prægjældene fulde mose for Selskabet.

Under samme Mulet fulle Behandling af andre Konfessioner end den evangelisk-lutherske og reformerte anmeldes for Legatskrifterne for at indføre i Kultere, nære de fulde del 150 Aar. Hvis de fyldt 15 Aar, men et endnu opnaret 23 Aars Alderen, fulle de under samme Anmod medde lig inden den konfirmerede Lov af 4 Uger.

Den samme Borpligtige prægjældes fremdeles gennem, som næfsette sig her i Regel, og de i §§ 2 og 3 omhandlede Personer faavel med Henfæn til deres Børn som til dem selv, forsøvndt de ere i det i §§ 1-3 omhandlede Tilfælde og et endnu højt opnaret den Alder, hvormed Borpligtigens altidre opholder.

De hidtil for Borrelagen frigivne Mandpersoner, som ere fyldt i Aaret 1826 og faaedes have for Udførelsen paa den frise Schæm, ville, hværet de ikke havde anmeldt sig til den angivne Lov, eller i alt Fald forinden Sessionens Afholdelse, eller naar de uenligst Borholds ærbejd fra Selskabet, vare at udviste forlod.

Borlager mit 113 Ja mod 1 Nej.

Bormanden: Vi gaae dermed over til Borlagene til nye Bestemmelser indeholde følgende:

1) Ørlits Borlager til Boranbring i Næværs Borlager:

„De Muleter, der almoeed af Politietten, tilfælde Jurisdicitionens Borlafse.“

2) Røders Borlager:

At der imellem §§ 9 og 10 indføres en saaledende ny Paragraph: „Horsvænde en Mulet efter nærværende Forordning (Lov) diceret mig et gøre opmærksomheds paa, erster at have konfirmeret med Borlagsmællerne, at Nr. 4 angaaer h. da det høst rigtigere at afsætte Hæmmingen over det andet i § 6, hvormed det sunder i nogen Forbindelse, kommer før.

Den entredte Aftimmelighed over de forsøvnde nye Bestemmelser indeholder følgende:

1) Ørlits Borlager til Boranbring i Næværs Borlager:

„De Muleter, der almoeed af Politietten, tilfælde Politiettenens Borlafse.“

4) Røders Borlager:

At der imellem §§ 9 og 10 indføres en saaledende ny Paragraph: „Horsvænde en Mulet efter nærværende Forordning (Lov) diceret mig et gøre opmærksomheds paa, at der ikke er indført et givet bestemmelserne i Lovens Jurisdicitionens Borlafse. I Tilfælde af, at Muleter maa afseene, faaer det den Prægjældende rett at velge mellem Hængel paa Vand og Vand eller simpelt Hængel (Kæret) i en 4 Gangs lang Lov.“

3) Dahl's Borlager:

Etter § 9 indføres Paragraph saaledende: „Alle Muleter, der fulle erlagges efter denne Lov, tilfælde Hængelshæfning.“

4) Røgers Borlager og J. G. Larsens Borlager:

At der til Sættningen af Lovudstæts 1ste Afteling faaes en ny Paragraph af følgende Indhold: „Dagen andre Aftelingen efter alle Begærdeligheder med Henfæn til Borpligtens Ørfedelse, kunne herskif tildeles end de, der har vægnet i nærværende Auctoritet (eventualiter tillægges: „og Forordning af 2de Sept. j. 1826“).

Bormanden: Borlads Borlager til nye Paragrapher efter § 9 afholdes til de vedkommende Paragrapher ere færdige, nemlig §§ 48, 51 og 54.

Ordsætter: De under Nr. 1, 2 og 3 opstrie Borlager an-

gane almindelige Regler for, hvem alle de Muleter, som fulle er lagges efter Lovslet, naar dette bliver Lov, fulle tilfælde. Lovslet har i fra Henfæn i Almindelighed Helmet saaledes, som ogsaa i Borlager under Nr. 2 er gjort, at alle de Muleter, der knowet ved Schæmen, fulle tilfælde Kunstmæltelendet, som ogsaa er hemmende med den veligheg Dommering, hvormed man ikke har nogen aldeles fuldstændig Analogi i Lovgivningen med Henfæn til de Muleter, der knowes uenst Schæmen, enten ved Politietten eller Etatret; men den Regel er dog paa de fiske Steder lagtinge, at de tilfælde Politietten fulle tilfælde, thi hvor det ikke harves nogen Hemmelse om, hvem Muleterne skal tilfælde, tilhælder den ejer den tidligere Lovgivning Politietten; idet det er en almindelig Regel, at naar ingen ærkefællig, Hemmelse gives om, at hvilken Kaste Muleter fulle skal, saa tilfælde den Politiettenen, Regel af de fulle Borlager, nærmig det under Nr. 3, gaae ud paa, at alle Muleter fulle tilfælde Hængelshæfning, ligesom Borlager under Nr. 2 ogsaa gaaer ud paa, at de Muleter, som knowes ved Politietten, fulle tilfælde Hængelshæfning. Da der imidlertid ikke i Lovgivningen i Almindelighed er fuldstændig Hemmelse med Henfæn til, om Muleterne skal tilfælde Hængelshæfning, men dette er højt forstællig, saa er det temmelig usædvanlig, hvilken Bestemmelse i fra Henfæn uaged. Borlader jo det det er foreslaet, at Muleterne fulle erlagges til Hængelshæfning, som man det regner, at dette kan er et Borlager, der paa de Slænende og ikke til den Hængel, saa at Borlageret, om det fælges, kan vil bevirke, at hvad der skal udlegges til de Hængel bliver suanget mindre. Desvære, naar der stede fælles en saadan almindelig Regel, kan forelæsse det mig, temmeligvis personlig, at der er Regel, der kunne vale for at lade Muleterne tilfælde Politiettenen; thi vel kan der gieres Indbrevning mod den Modst, hvorpaa Politiettenens Indbrevning paa mange Steder ankommer, men dette har dog mest beror paa lokale forhold. Imidlertid vil det ogsaa blive Tilfælde efter Lovslets Bestemmelse, at der ofte vilde tilfælde Politiettenen, og nærmig til den Muleter, der er vedtaget i § 9, som er den, der højpigt vil komme til Kunstmæltet af Lovslets Muleter, tilfælde Politiettenen, da der ikke er sagt, hvem den skal tilfælde. Lovslet har imidlertid anført en saadan Bestemmelse for mindre nødvendig, da Lovudstæts Bestemmelser beg ogsaa vilde indeholde de nødvendige Hængelshæfning, og derfor har Lovslet ikke fundet, at der var nogen Anledning til at oprette en jaadan almindelig Regel.

Røder: Min Henfæn med det af mig under Nr. 2 stillte Aftimmelighed har været i denne Paragraph i Lovslet at ville indbrage de Regler, der maa gælde med Henfæn til Dommeringen og Lovgivningen af de Muleter, der vilde høve at dannet Lov. Den første Paragraph i min Indstilling har Henfæn til de Leverensbestemmelser, der have indfængt sig med Henfæn til Bestemmelserne af, hvilke Kastet de Muleter fulle tilfælde, der vilde have dækket efter Lovslets Bestemmelser. Datoen af 19de Februar 1819 har bekemt som en almindelig Regel, at naar der ikke i Lovgivningen er dækket, til hvilken Kaste en Mulet skal fulde, da skal den tilfælde Politiettenen; som følge heraf skal tilfælde Muleter, ejer § 9 og ligetiede i det under Nr. 1 nævnte Tilfælde, tilfælde Politiettenen, men hermed er det i Stedt, at § 16, som behandler et ganske analogt Tilfælde, behæmmer, at Muleterne skal tilfælde Samtgælden, og der maaette dog i Aftimmeligheden være en Leverensbestemmelse, en Samtgæld, saaledes at de samme Principer fulgtes i den ene Paragraph som i den Ander. Det er en almindelig Regel, at Sager angaaende Borplæsser ved Lovgivningen afgesiges enten ved Politietten eller ved Schæmen. Denne Regel er ikke overholdt; men her findes en Leverensbestemmelse Sted i denne Bestemmelserne, thi i Lovgivningen af 2de September 1818, der nu vil døbe at betrage som et Appendix til nærværende Lovslet, i dens § 7 er det bestemt, at en Mulet skal diceret af Schæmen, og dog tilfælde Hængelshæfning. Døse Leverensbestemmelser forekomme mig imidlertid at være af den Borplæsser, at det funde jeres en selige at have en almindelig Regel, og derfor villede jeg Aftimmeligheden. Imidlertid har den andre Rigsdagsmand fra Helsingør (Ørlit) under Nr. 1 foreslaet, at denne Mulet ikke skalde tilfælde Hængelshæfning, saaledes som jeg har foreslaet, men derimod Politiettenen. Men hermed har jeg at anføre, at § 16